

'Wij zijn de kampioen van Coevorden'

Ze werken aan de basis en vormen de oneindige bron van het Nederlandse voetbal: de eigenwijze trainer, het ervaren bestuurslid of de ambitieuze opleider. Allen vaak diep geworteld in het clubwezen, allen met een visie op het spel. VI geeft ze een platform om die te verkondigen. Deze keer Jan Ambergen (63) en Marc Ekkelenkamp (36), respectievelijk voorzitter en pr-medewerker van zondagtweedeklasser VV Raptim uit Coevorden.

TEKST: MARCO TIMMER

Het is nu nauwelijks meer voor te stellen, maar in het begin van de vorige eeuw verbond de Eerste Drentsche Stoomtramweg-maatschappij (EDS) de steden in deze noordelijke provincie met elkaar. Het vervoer per tram leek te worden ingehaald door de trein, maar kende een korte opleving gedurende de Tweede Wereldoorlog. De voetballers van VV Raptim uit Coevorden gingen in die jaren met de stoomtram naar hun uitwedstrijden. Op een van die ritten was het een vrolijke bende, het team had immers gewonnen van Schoonoord. Op de terugreis zong het gezelschap door de Duitsers verboden Nederlandse liedjes. De ploeg werd verraden, de bezetters ontbonden de club en stelden de spelers te werk in Duitsland. Alle voetballers kwamen in 1948 gelukkig gezond terug.

De Duitse Nazi's hadden toch al niet veel op met de club uit het grensstadje. Toen in 1926 de *Hitlerjugend* werd opgericht, zag het Nederlandse volk dat de kinderen behoorlijk onder de indruk waren van het machtsvertoon op straat met vlaggen en trompetten. De Duitse kerken herkenden het grote gevaar van de Hitlerjugend en richtten massaal sportverenigingen op. Hun Nederlandse collega's volgden niet veel later. In 1932 begon de Rooms Katholieke Werkliedenvereniging Sint-Jozef in Coevorden daarom een voetbalclub. Pater en geestelijk adviseur A. Schuurman bedacht de naam, Raptim. Die komt uit de pauselijke spreuk *Sic Raptim transit gloria mundi* en betekent: vliegensvlug.

'Mijn vader was een van de oprichters van de club', zegt voorzitter Jan Ambergen,

voormalig lid van de raad van bestuur van zorgstichting Tangenborgh. 'De bisschoppen maakten zich terecht zorgen, ze wilden de katholieke jeugd niet verliezen doordat er niets voor ze te doen was. Bij ons was het Raptim-gevoel van begin af aan een leidraad in het dagelijks bestaan. Ik heb het met de paplepel ingegoten gekregen. Als spil (laatste man, red.) heb ik ongeveer twaalf jaar in het eerste elftal gespeeld en daarna heb ik allerlei functies bekleed in de

zegt Ekkelenkamp. 'Ik doorliep alle jeugdelftallen als laatste man en haalde zelfs de Drentse selectie. We promoveerden met het eerste naar de hoofdklasse, maar daar ging het eigenlijk mis. De club wilde op dat niveau blijven en ging spelers halen en betalen. Die jongens moesten dus ook voetballen. De saamhorigheid

die Raptim zo kenmerkt was weg bij Germanicus. Het betalen gaf ook scheve gezichten en doordat mijn vrienden ook al bij Raptim speelden, heb ik de overstap gemaakt. Mijn opa was er niet blij mee, maar mijn vader had er wel respect voor. Ik heb bij Raptim als aanvoerder nog heel lang in het eerste gevoetbald. We begonnen in de vierde klasse en haalden uiteindelijk de tweede.'

Vroeger was Germanicus dé club van Coevorden, daar zijn zelfs Ekkelenkamp en

'De ambiance was echt fantastisch', vult Ambergen aan. Het werd een grote happening dankzij de supporters van beide clubs en dankzij een erg goede scheidsrechter die de sfeer goed aanvoelde. Natuurlijk ben ik een trotse voorzitter, helemaal omdat we vier punten van ze hebben gepakt. Wij zijn dit seizoen de kampioen van Coevorden. Maar de echte haat en nijd tussen de clubs is allang voorbij, al zijn er altijd wel ludieke acties. Toen we bij Germanicus speelden, hebben onze jongens nog een blauw-wit geverfde kip op het veld laten lopen. En zij hebben onze middenstip gestolen, maar dat soort dingen is prima. Het tekent de verhoudingen dat het bestuur van Germanicus een dag na de wedstrijd nog even informeerde of er dingen kapot waren gegaan.'

Raptim zit waarschijnlijk tegen zijn sportieve plafond aan in de tweede klasse. De club doet namelijk niet mee aan het betalen van spelers, hoewel dat op dit niveau, maar zeker in de eerste klasse en de hoofdklasse al zeer gebruikelijk is. 'Wij proberen daarvoor een tegenhanger te vinden', zegt Ambergen. 'We geven de spelers geen geld, de jongens krijgen zelfs op hun donder als ze hun contributie niet betalen. Het is onze cultuur niet geweest en dat zal het ook nooit worden. We vragen zelfs geen spelers bij ons te komen voetballen, maar als ze zelf willen staan wij met open armen klaar. We hebben ook een soort *gentlemen's agree-*

ment met Germanicus. We hebben afgesproken geen spelers van elkaar te benaderen.'

'Om jongen toch iets te kunnen bieden, organiseren we wel veel voor ze. Mede daarom hebben we een *Club van 100* opgericht, dankzij de financiële bijdragen van die mensen kunnen we leuke dingen doen. We zorgen er

'Elkaar helpen staat bij ons hoog in het vaandel'

voor dat alle faciliteiten rond het voetbal goed zijn geregeld en gaan af en toe een weekendje weg. Toch houdt het daar wel op. Al zijn we niet kinderachtig als we een bepaalde trainer willen hebben. Als hij echt goed is en bij ons past, dan mag dat best wat kosten. Al onze jeugdteams hebben gediplomeerde trainers en als er jongens zijn die hun diploma willen halen, dan werken we daar graag aan mee. We investeren in onze goede jeugdopleiding en in onze accommodatie. We willen zo hoog mogelijk voetballen met wat we hebben. Raptim is een gezonde club, we doen geen gekke dingen

en accepteren dat dit wellicht sportieve beperkingen met zich meebrengt. Er zijn genoeg voorbeelden van verenigingen die ten onder zijn gegaan omdat ze doorschoten in hun ambities. Dat willen wij absoluut voorkomen. Het maakt het leven ook een stuk gemakkelijker, want je schiet niet in de stress als je een keer verliest. Toen wij waren ingedeeld in district Oost, zagen we gewoon dat veel ploegen veel technischer speelden dan wij. Dan kun je wel verwoede pogingen doen met andere spelers toch aan te haken, maar dat doet niemand goed.'

Sportief gaat het dit seizoen nog niet bijster goed met Raptim. Het eerste elftal staat vierde van onderen in de tweede klasse en is zeker nog niet veilig. Of de club degradeert of niet, feest is het in 2007 sowieso. Want Raptim bestaat 75 jaar en een jubileumcommissie moet dat feit tot een onvergetelijke happening maken. 'Het kan niet anders: dat wordt één groot feest', belooft Marc Ekkelenkamp. 'We organiseren tal van activiteiten voor alle leden binnen de club, met als hoogtepunt het grote feest in juni in een grote tent. Lijfsbehoud in de tweede klasse kan dit feestjaar extra cachet geven. De Zuidoost-Drentse manier van spelen moet ons erin houden. Dat betekent dat de mouwen flink omhoog moeten, want in dit jubileumjaar mogen we absoluut niet degraderen.'

LIEFHEBBERS Jan Ambergen & Marc Ekkelenkamp

vereniging. De laatste vijf jaar ben ik voorzitter en kan ik, omdat ik met de vut ben, veel tijd aan Raptim besteden. Het is altijd een familieclub gebleven; alle katholieke gezinnen werden lid. Sinds 1960 zijn we bewust een neutrale vereniging geworden, maar die families zijn nog steeds doorvlochten in de club. Elkaar helpen staat bij ons hoog in het vaandel, we hebben ook ontzettend veel vrijwilligers. Zelfs de jeugd staat echt klaar om dingen voor de vereniging te doen.'

Ekkelenkamp, in het dagelijks leven postbesteller, verzorgt de pr van de club en staat aan het hoofd van die ongeveer 150 vrijwilligers. Vijftien jaar zit hij inmiddels bij de club, maar de geboren en getogen Coevordenaar begon bij aartsrivaal Germanicus. 'Mijn vader heeft daar zeventien jaar in het eerste elftal gespeeld en alle grote successen meegemaakt,'

Ambergen het over eens. Maar ze signaleren óók dat het nu anders is. Raptim speelt dit seizoen voor het eerst in dezelfde afdeling als Germanicus. 'Dat is natuurlijk geweldig', zegt Ekkelenkamp. 'Het is voor een stadje met vijftienduizend inwoners best bijzonder dat er twee clubs in de tweede klasse en één in de derde klasse uitkomen. De derby's tegen Germanicus werden op zaterdagavond gespeeld, zodat iedereen die op zondagmiddag zelf moest voetballen óók kon komen kijken. Het was werkelijk een doorslaand succes. Bij de eerste ontmoeting kwamen liefst veertienhonderd mensen kijken en op het veld van Raptim trok de derby begin december zelfs 1.750 toeschouwers. De mensen kwamen uit heel Zuid-Oost Drenthe om de wedstrijd te zien. Bij normale wedstrijden trekken we 250 supporters, ook best aardig.'

'In dit jubileumjaar mogen we absoluut niet degraderen'

Marc Ekkelenkamp (links) en Jan Ambergen: 'Er zijn genoeg voorbeelden van verenigingen die ten onder zijn gegaan omdat ze doorschoten in hun ambities. Dat willen wij absoluut voorkomen.'

FOTO: VINCENT BASLER